

OLPHI PRÆCEPTA.

mandum iter Ellipticum, vestem tamen eripit; aream scilicet trianguli transfert in punctum æquatorium Ptolemaicum, focorum Ellipsis alterum, circa quod Anomalia media æqualibus ordinetur angulis; sed quæ in effectu Longitudi-

nis, quam hic spectamus, cum Æquante Ptolemaico penitus coincidit. En ergo Typum omnium & in ejus arearum Æquationibus in Lunam quidem propinquitatem numerorum inopinabilem.

Æquipollentia quanta in Longitudinibus.

	IN ANOMALIA MEDIA			Semidiametri Epicyclorum, seu Eccentricitates.
	44°.42'.16"	90°.29'.52"	134°.49'.39"	
Per Eccentricum perfectum vel Epicyclum simplicem in Concentrico	3. 18. 19	4. 59. 20	3. 46. 22	8724 Ptolemaei & Copernici
Per Vestis & Librationes	3. 22. 58	4. 59. 39	3. 41. 3	4362 Mea
Per Eccentricum, vel Ellipticum, & punctum Æquatorium	3. 24. 18	5. 59. 33	3. 38. 43	Ecc. 4362 Ptolemaei in Planetis & P. Curtij Æq. 8724
Per duplicationem Epicycli	3. 25. 26	4. 59. 33	3. 37. 29	Maj. 5832 Copernici in Planetis Min. 2916 & Tychoonis in Lunâ.

Longissimè scilicet Tycho, Copernicum in Planetis imitatus, recessit à Ptolemaeo & Copernico in Lunâ ad Scr. usq; 7 & 9; medium, sed Tycho ni propiora tenemus, Ptolemaeus à Planetis traductus in Lunam, & Ego, mediisque Curtius. Quos inter, cum Observatio Longitudinis Lunæ judicium ferre nequeat, quippe de 2 scrupulis: quid causæ sit, cur non causas naturales vestis, quas requirunt cæteri Planetæ, probat ratio, audiam etiam in Luna, sequente facilitate calculi: est de hoc cum Curtio jam nominato certamen mihi est æqualitatis. Quin, quod hanc atinet, Tabulis jam confectis, nihil amplius interest utentis, quanta facilitate sint computata. Satis itaque de prima Lunæ Æqualitate, Soluta dicta.

Hoc verò cum redarguerent observationes: falsum igitur apparuit illud tantæ appropinquationis dogma, Copernicus, hac causâ phænomeni convulsâ, substituit aliam, realem & ipsam, Epicyclos duos pro Ptolemaico uno, majorem quidem, qui centrum minoris veheret, minorem, qui Lunam ipsam, in Quadratis eam præstans remotissimam à centro majoris.

Quid faceret Tycho, totus perfectioni motuum tunc addictus, in circulis perfectis? Copernicum imitari etiam in Menstruâ inæqualitatis positionibus etat difficile; jam dudum enim propter Solutam Anomaliâ, de qua superiori capite, duos receperat Epicyclos. Quorum jam reponeret tertium, quem Copernicus dedit Anomaliæ menstruæ? Nimirum ex Orbe Lunæ descerptum, Terræ applicuit, centrum ejus locans in linea, quæ parallela esset lineæ Apogæi Epicycli. In hujus jam non Epicycli sed Hypocycli circumferentiâ fixum centrum Orbis Lunæ, duos priores Epicyclos deferentis, sic incedere jussim est, ut in Copulis veniret in ipsum centrum Terræ; in Quadratis ab eo longissimè omnium recederet. Et tamen adhuc aliam Tycho Variationem deprehendit, in observatam veteribus; cujus effectrices machinas non est ausus inferre Systemati orbium Lunæ; transcriptit igitur eos ipsi Zodiaco. Oculos aperuit illi tandem hæc Inæqualitas ultima; ut videre inciperet, non circulis realibus, sed causis naturalibus aliis, has inæqualitates effici. Quid ego, Tycho mortuo? Dicam verbo: Nodum Gordium nihil attingebat solve-re, secui. Post diutinas enim contemplationes, post transformationem non unam, tandem apparuit, Anomaliæ menstruæ causâ, nihil mutandum nec in figura Orbitæ Lunæ, nec in ejus intervallis; omnem enim eam sequi rationes illuminationis; ad quas, motuum ejus incitationes refractionesq; naturales, seu vi lucis ipsius, seu ministerio animalis accommodarentur. Demonstrationes ipsas longum est hic explicare, petat eas, qui desiderat, ex Epitoma Astron. Magis est ex instituto præsentis operis, Schematum explicatione, fundamenta struere calculi, ne ijs ignorantibus, inamencior fiat Calculi labor, per se satis tardiosus, ob miram cautionum varietatem, quas parit hæc non posita de novo, sed ultrò ex Naturâ oblata Hypothesis.

Transformata à Copernico in Epicyclum secundum. A Tycho in Hypocyclum.

A me in causas naturales, & illuminationem Solis.

Calculi facilitas.

CAPUT XXVI. DE MENSTRUA LUNÆ ANOMALIA ET ÆQUATIONIBUS.

TRANSIAMUS ad alterum genus Anomaliæ, Menstruam, seu ad Copulas & Quadratas Solis alligatum; cujus causâ seorsim de Lunâ fut agendum in his præceptis. In hac Anomalia multò patebit evidentius, causas motuum esse physicas; ac propterea non injuriam à me factam circulis & orbibus, centrisq; angulos in tempora admetientibus æquabiliter, quod ijs valedixerim. Ptolemaeus, cui menstruarum inæqualitatum una sola erat nota, cum videret, æquationes Lunæ, de quibus hæctenus, provenire majores in Quadratis, quàm in Copulis; ut hoc assequeretur positionibus suis, calculumq; huic observationi conformaret; Epicyclum Lunæ, quem prioris SOLUTÆ Inæqualitatis causâ introduxerat, docuit motu vero & reali ad terram sese demittere bis in mense, sc. in utrâq; Quadrâ.

Ptolemaei Hypothesis menstruæ.

Redarguta à Regioniano.

Hoc ita creditum fuit astronómis, usq; ad Regionontanum; qui vidit, si Epicycli æquationes ex appropinquatione fieret majores, fore ut & corporis Lunæ Diameter in quadratis repræsentetur major semise ejus, quod habet in copulis.

Manen-

102

100

106

096

111

091

151

051

201

001

Ende

Anfang